AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2022/1704 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2022. május 4.)

az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

– tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság,

– tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,

– tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0079/2022),

A. mivel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (a továbbiakban: az EGSZB) a tagállamok szociális partnereivel és civil társadalmi szervezeteivel való kapcsolattartás útján képviseli azokat az uniós döntéshozatali folyamatban, és alulról felfelé építkezve törekszik a jogalkotás javítására és az uniós demokrácia megerősítésére;

B. mivel az EGSZB küldetése három fő célkitűzésre irányul, nevezetesen: i. az uniós politikák és a helyi gazdasági, társadalmi és társadalmi jellegzetességek közötti megfelelő kapcsolatok biztosítása, ii. a fokozottabb részvételen alapú Unió kialakításának előmozdítása, valamint iii. az európai integráció alapját képező értékek előmozdítása;

C. mivel a szociális partnerek és a civil társadalmi szervezetek élen járnak a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben az Unióban, megvitatják a hiányosságokat és konkrét intézkedéseket javasolnak, és így nagyban hozzájárulhatnak az uniós helyreállítási tervek végrehajtásának, nyomon követésének és kiigazításának sikeréhez;

D. mivel a Bizottsággal vagy a Tanáccsal folytatott konzultáció bizonyos esetekben kötelező, ugyanakkor az EGSZB saját kezdeményezésére is elfogadhat véleményt és emellett az Egységes Európai Okmányban, a Maastrichti Szerződésben és az Amszterdami Szerződésben meghatározottak szerint tág teret élvez a beterjesztésre, ami lehetővé teszi, hogy a Parlament konzultáljon vele;

E. mivel a Covid19-világjárvány kitörését követően és az Unió helyzetét tekintve az EGSZB úgy határozott, hogy egész munkája során figyelembe veszi a Covid19-világjárványnak a gazdaságra és általában véve a társadalomra kifejtett hatását;

F. mivel az EGSZB a kapcsolattartó csoportjához tartozó civil társadalmi ernyőszervezetekkel megvitatta a Covid19-világjárvány kezelése során tapasztalt kihívásokat, majd az ezzel kapcsolatos kéréseiket összefoglalva kulcsfontosságú szerepet kért az Unió helyreállítási tervének kidolgozásában annak érdekében, hogy iránymutatást nyújthasson a döntéshozóknak a válság gazdasági hatásainak kezelésében;

G. mivel a Covid19-világjárvány szükségessé tette az EGSZB belső működésének és munkamódszereinek felülvizsgálatát és kiigazítását annak érdekében, hogy a továbbiakban is teljesíthesse megbízatását;

1. megelégedéssel nyugtázza, hogy a Számvevőszék nem tárt fel lényeges hiányosságokat az emberi erőforrásokhoz és az EGSZB beszerzéseihez kapcsolódóan ellenőrzött területeken;

2. hangsúlyozza, hogy ellenőrzési munkája alapján a Számvevőszék megállapította, hogy a 2020. évi pénzügyi évet illetően az intézmények, és azon belül az EGSZB igazgatási kiadásokkal kapcsolatos kifizetései összességükben lényeges hibától mentesnek bizonyultak; üdvözli, hogy a Számvevőszék nem tárt fel konkrét problémát az ügyletek szabályszerűségével kapcsolatban;

3. tudatában van annak, hogy a Számvevőszék éves jelentésének 9. fejezete (Igazgatás) az emberi erőforrásokkal, az épületekkel, a berendezésekkel, az energiával, a kommunikációval és az informatikával kapcsolatos kiadásokra összpontosít, valamint hogy a Számvevőszék szerint ezek a kiadások alacsony kockázatúnak minősülnek;

Költségvetési és pénzgazdálkodás

4. megállapítja, hogy az EGSZB 2020. évi költségvetése 142,5 millió EUR-t tett ki (ez a 2019. évi költségvetéshez képest 4,22 %-os növekedést jelent), amelyből 130,9 millió EUR teljesített kifizetés vagy 2021-re átvitt kötelezettségvállalás;

5. megállapítja, hogy a végrehajtási arány 2020-ban 91,8 % volt (szemben a 2019. évi 98,1 %-kal); tudatában van annak, hogy a Covid19-világjárvány kitörése több költségvetési sort is érintett (a tagok utazási költségeit és juttatásait, a tolmácsolást, a személyzet kiküldetéseit, rendezvények és meghallgatások szervezését) mind az előirányzatok csökkentett felhasználása, mind a szükséges többletkiadások tekintetében;

6. megállapítja, hogy a Covid19-világjárvány kitörése által érintett költségvetési sorok maradványösszegeinek kezelése céljából az EGSZB 2020 elején átcsoportosításokat kezdeményezett, amelyek eredményeként az átcsoportosítások teljes összege kivételesen magas, mintegy 12,5 millió EUR; megállapítja ugyanakkor, hogy a 2019-ről 2020-ra átvitt előirányzatok végrehajtási aránya valamivel alacsonyabb volt, mint 2019-ben: 2020-ban 79,2 % (6,9 millió EUR) volt, szemben a 2019. évi 82,1 %-kal (7,1 millió EUR);

7. tudomásul veszi az EGSZB Elnökségének 2020. április 28-i határozatát az informatikai társfinanszírozási juttatás egyszeri emeléséről azon tagok számára, akik „a feltételek teljesítésére" tekintettel (vagyis arra, hogy részt vettek azon ülések legalább 50 %-án, amelyekre meghívást kaptak) jogosulttá váltak arra, hogy a 2020-ban esedékes két kifizetés mindegyikét 2 500 EUR összegben kapják meg (a más években járó 1 500 EUR helyett); felkéri az EGSZB-t, hogy honlapján, a tagok utazási költségeivel és juttatásaival foglalkozó részben adjon tájékoztatást erről az egyszeri emelésről; megállapítja, hogy e határozat célja az volt, hogy lehetővé tegye a tagok számára a kommunikációhoz és az üléseken való részvételhez szükséges hatékony és stabil elektronikus eszközök beszerzését; rámutat, hogy a tagok egy hordozható számítógépet is kaptak; megállapítja, hogy a tagok informatikai társfinanszírozási juttatásának tényleges költsége 2020-ban 1 443 500 EUR volt, amelyből a növekmény 578 000 EUR; a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásra tekintettel felhívja a figyelmet arra, hogy az informatikai társfinanszírozási támogatás átalánytámogatás, amely nem a tényleges költségeken alapul, azaz a tagoknak nem kell bizonylatokat benyújtaniuk a támogatás igénybevételéhez;

8. ismételten sajnálatát fejezi ki az EGSZB Elnökségének 2020. június 9-i határozata miatt, amely lehetővé teszi a tagok számára, hogy az EGSZB táveljárásban tartott ülésein való részvételükért a szokásos napidíjat igényeljék; megállapítja, hogy e határozat célja az volt, hogy kompenzálja a tagokat a feladataik ellátása során eltöltött időért és a kapcsolódó igazgatási költségekért, megjegyzi azonban, hogy ez a polgárok szemében árt az EGSZB hírnevének; tudomásul veszi, hogy az EGSZB-nek az üléseken való távoli részvétel után járó napidíjra vonatkozó javaslata (a 290 EUR általános juttatáshoz képest 145 EUR) csak azt követően valósulhatott meg, hogy a Tanács elfogadta a javaslatot, és az 2021. július 1-jén hatályba lépett; tudomással bír arról, hogy, hogy e határozatok egyike sem terjedt ki a napidíjon felüli költségtérítésekre, így az utazási költségek és juttatások térítésére sem; megállapítja, hogy a napidíjak teljes költsége 2020-ban 4 440 099 EUR volt, amelyből 2 270 700 EUR jutott a távoli részvételre, és 2 169 399 EUR a fizikai részvételre; tudomásul veszi, hogy a költségvetési hatóságokat értesítették az Elnökség valamennyi vonatkozó határozatáról; megismétli az EGSZB-hez intézett felhívását, hogy vizsgálja meg az új javadalmazási gyakorlatokat annak érdekében, hogy biztosítsa a tagok méltányos és arányos javadalmazását, amely nem kizárólag visszatérítéseken vagy juttatásokon alapul; kéri a Tanácsot, hogy az EGSZB javadalmazással kapcsolatos döntéshozatali hatáskörét igazítsa a Régiók Bizottságának hatásköréhez;

9. megállapítja, hogy az EGSZB utazási irodája felső összeghatárokat alkalmaz a Brüsszel és a főbb európai városok közötti utazásokra vonatkozóan; tájékoztatást kér az EGSZB-től arról, hogy miként ösztönzi tagjait és utazási irodáját arra, hogy az utazások kapcsán intelligens foglalási módszereket alkalmazzanak;

10. megállapítja, hogy 2020-ban az EGSZB vezető intézményként nyolc, 15 000 EUR-t meghaladó értékű ajánlati felhívást tett közzé; megállapítja, hogy az EGSZB és a Régiók Bizottsága (a továbbiakban: az RB) közös biztonsági őrző-védő szolgálatára kiírt pályázat mintegy 24 millió EUR-t tett ki, ami az EGSZB esetében 2020-ban a legnagyobb értékű pályázat volt;

Belső irányítás, teljesítmény és belső kontroll

11. megjegyzi, hogy az integrált ügymenetelemzési projektet (a továbbiakban: az IBIP) azért indították el, hogy a költségvetési eltérések kiváltó okait a költségvetés és az olyan tevékenységekhez kapcsolódó tényleges költségek összehasonlító elemzésével azonosítsák, mint az ülések, rendezvények, konferenciák stb; megállapítja, hogy az IBIP első része a mögöttes folyamatok meghatározásával és feltérképezésével készíti elő a projekt második részét, amely a folyamatok fejlesztésére és átalakítására fog összpontosítani; felkéri az EGSZB-t, hogy számoljon be az IBIP-hez kapcsolódó költségekről és megtakarításokról;

12. megállapítja, hogy az EGSZB 2020-ban 131 véleményt, állásfoglalást és tájékoztató jelentést adott ki (2019-ben ezek száma 127 volt); figyelembe veszi, hogy mivel a Covid19-világjárvány kezdetén nehézségekbe ütközött az előterjesztés útján történő véleményalkotás a szűk intézményközi határidőkön belül, az EGSZB – módosított eljárásának jóváhagyását megelőzően – 13 állásfoglalást fogadott el előterjesztés útján, hogy hatékonyan és időben hozzájáruljon az uniós válaszlépésekhez; kéri az EGSZB-t, hogy számoljon be az intézményközi határidők betartásáról és az elmúlt öt év esetleges késedelmeiről;

13. megjegyzi, hogy az új szervezeti felépítés 2020. január 1-jén lépett hatályba, és olyan fontos változásokat vezetett be, mint a kommunikációs és intézményközi kapcsolatokért felelős igazgatóság létrehozása, valamint a jogi szolgálat áthelyezése az EGSZB főtitkára alá; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az átszervezés nem biztosítja a jogi szolgálat számára a hatékony munkavégzéshez szükséges függetlenséget; kéri az EGSZB-t, hogy vizsgálja felül az átszervezést;

14. tudomásul veszi a jogi szolgálattal való konzultációra vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 078/21. sz. EGSZB-határozat elfogadását; aggodalmát fejezi ki a gyenge és pontatlan megfogalmazás miatt, amely szerint a jogi szolgálatot „a súlyos szabálytalanságokra vonatkozó intézkedések elfogadása előtt tájékoztatják és/vagy konzultálnak vele”, mivel a puszta tájékoztatás nem elegendő; ismételten határozottan felszólít olyan belső eljárások bevezetésére, amelyek biztosítják, hogy az EGSZB kellő időben és kötelezően konzultáljon jogi szolgálatával az ilyen szabálytalanságokról és az azokkal kapcsolatos intézkedésekről a vonatkozó döntések jogi kockázatának csökkentése érdekében; emlékezteti az EGSZB-t, hogy a jogi szolgálatnak képesnek kell lennie arra, hogy függetlenül értékelje az EGSZB vezetése által hozott valamennyi döntést, és elegendő erőforrással és jogosultságokkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy feladatait az EGSZB érdekében sikeresen el tudja látni;

15. tudomásul veszi az EGSZB arra irányuló erőfeszítéseit, hogy véleményeit más olyan jelentésekhez és tevékenységekhez kapcsolódóan tegye közzé, amelyek szintén hozzájárulnak küldetésének teljesítéséhez; elismeri, hogy a Bizottság hatásvizsgálata rendszeresen figyelembe veszi az EGSZB véleményét, de a Parlamentet továbbra is aggodalommal tölti el az EGSZB munkájának hatása; felkéri ezért az EGSZB-t, hogy minden véleményt osszon meg a Parlament illetékes bizottságainak tagjaival, továbbá hivatalosan és szisztematikusan kérjen felszólalási lehetőséget a Parlament jelentéstervezeteinek előterjesztésekor a Parlament és az RB közötti együttműködési megállapodással összhangban; felkéri az EGSZB-t, hogy vonja be a Parlament előadóit a vélemények előkészítésébe, hogy ezzel is erősítse a Parlamenttel való politikai együttműködést; ajánlja, hogy az EGSZB végezze el véleményeinek mennyiségi és minőségi elemzését; sürgeti ezért az EGSZB-t, hogy erősítse meg a jogalkotási munka és az intézményközi kapcsolatok területén dolgozó személyzetét;

16. megállapítja, hogy 2020-ban az EGSZB négy képzést szervezett a kockázatértékelésről személyzete – köztük a középvezetők – részére, amelyeken a személyzet tagjainak mintegy 15 %-a részt vett, továbbá minden egyes igazgatóságát tanácsadással segítette annak értékelésében, hogy a kockázati forgatókönyvek milyen hatással vannak az éves célkitűzéseikre; megállapítja, hogy 2020 végén nyilvántartás jött létre, amely összekapcsolja az egyes igazgatóságok célkitűzéseit, kockázatait és kontrollintézkedéseit;

17. aggodalommal állapítja meg, hogy az EGSZB belső ellenőrzési területén a létszámhiány negatív hatással van a belső ellenőr által nyújtható bizonyosságra; emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék 2019-es éves jelentése szerint az EGSZB 2014 óta nem végzett átfogó kockázatértékelést, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az egyetlen globális kockázatértékelés szinte kizárólag a belső ellenőrzési terület által szerzett információkon alapul; sürgeti a belső ellenőrzési bizottságot, hogy orvosolja ezt a helyzetet; megállapítja, hogy folyamatban van egy szabályzat és egy ellenőrzési kézikönyv összeállítása, amelyek részletesebben meghatározzák a munkamódszereket és eljárásokat; ismételten kéri az EGSZB-t, hogy számoljon be a már 2019-ben kért etikai belső ellenőrzési jelentés főbb megállapításairól;

18. megállapítja, hogy 2020 végén az EGSZB megkezdte a belsőkontroll-standardoknak való megfelelés értékelésére irányuló éves gyakorlatát, továbbá, hogy a 2020. évi kérdőívet felülvizsgálták; emlékeztet arra, hogy a 2019. évi gyakorlatról két nyomonkövetési intézkedést 2020-ra halasztottak, nevezetesen i. az érzékeny funkciók hivatalos értékelését, amelyet 2021 decemberében fogadtak el, valamint ii. a többéves belső kommunikációs stratégia végrehajtását; sajnálja, hogy az intézkedés döntő fontossága miatt a kommunikációs stratégiával kapcsolatos megfontolások még mindig folyamatban vannak, és hogy az intézkedést 2021-re halasztották; megállapítja, hogy a 2020. évi gyakorlat nyomán a 2021. évre tervezték valamennyi igazgatóság eljárásainak nyilvántartásba vételét és központosítását;

19. nagyra értékeli, hogy a többszintű megelőző kontroll mellett a visszatérítési folyamat részeként előirányozták, hogy minden igényt pénzügyi indítványozó tisztviselő ellenőrizzen, majd ezt követően egy funkcionálisan független ellenőr vizsgáljon meg ismét, és hogy ezek alapján minden kifizetést egy megfelelően megbízott, vezetői szintű engedélyezésre jogosult tisztviselő hagyjon jóvá;

Emberi erőforrások, egyenlőség és a személyzet jólléte

20. megállapítja, hogy 2020 végén az EGSZB által foglalkoztatott alkalmazottak létszáma 702 fő volt, ugyanannyi, mint 2019 végén, és hogy a létszámtervben szereplő álláshelyek betöltöttségi aránya 95,6 %-os volt, valamivel alacsonyabb, mint az előző években; aggodalmát fejezi ki az EGSZB növekvő munkaterhelése miatt, ami hatással lehet a személyzet jóllétére;

21. sajnálatát fejezi ki a hosszú ideje betöltetlen közép- és felső vezetői álláshelyek (legalább hét hónapja öt betöltetlen álláshely), az „ideiglenes” álláshelyen dolgozó vezetők (két, hét hónapnál hosszabb ideje „ideiglenes” álláshelyet betöltő vezető) és a hatályos szabályok ellenére, valamint „a szolgálat érdekében” egyidejűleg két álláshelyet betöltő vezetők (hat, hét hónapnál hosszabb ideje egyidejűleg két álláshelyet betöltő vezető) száma miatt; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2020-ban két kiválasztási eljárást töröltek, majd újra meghirdettek, míg egy kiválasztási eljárást kinevezés nélkül lezártak, és ez ellen panaszt nyújtottak be az európai ombudsmannál; aggodalommal állapítja meg, hogy 23 álláshelyet a mobilitási határidő lejárta után töltöttek be; aggódik amiatt, hogy ezek a helyzetek hozzájárulhatnak az EGSZB humánerőforrás-menedzsmentjének negatív megítéléséhez, és ezáltal fokozhatják a munkaerő-felvétel nehézségeit; felkéri a főtitkárt, mint az EGSZB legmagasabb rangú igazgatási tisztviselőjét, hogy végezze el a helyzet teljes körű értékelését, és annak eredményeiről számoljon be a költségvetési hatóságoknak;

22. megállapítja, hogy 2020-ban az EGSZB általános belső átfogó elemként azonosította azt, hogy nem talál megfelelő jelöltet az álláshelyek betöltésére; arra ösztönzi az EGSZB-t, hogy vizsgálja meg, hogyan lehetne fokozni az EGSZB mint munkáltató vonzerejét és a potenciális pályázók érdeklődését, valamint hogy fokozza az Európai Személyzeti Felvételi Hivatallal való együttműködést, azaz hozzon létre tartaléklistát az alkalmas jelöltekről; tudomással bír arról, hogy az átláthatóság növelése és a felelősségi körök észszerűbb elosztásának támogatása érdekében az EGSZB titkárságának valamennyi álláshelyére vonatkozóan részletes munkaköri leírásokat tettek közzé Sysperben; nyomatékosan kéri az EGSZB főtitkárát, hogy fokozza az átláthatóságot a kiválasztási bizottságok kinevezése során, különösen a vezetői álláshelyekre vonatkozó felvételi eljárásokban, és állítsa le az úgynevezett „egyenértékű” álláshelyek létrehozását, ami még átláthatatlanabbá teszi az elszámoltathatóságot, és kétségeket ébresztenek az egyenlő bánásmód elvének való megfeleléssel kapcsolatban; intézkedéseket sürget a személyzet karrierrel kapcsolatos elvárásainak kielégítésére, például az EGSZB mobilitási döntéseinek felülvizsgálatát, a személyzet képzésébe való befektetést és a karrier-tanácsadás biztosítását;

23. megállapítja, hogy az elmúlt években a rugalmas munkafeltételekkel foglalkoztatott állomány létszámaránya megközelítőleg 29 % és 34 % között változott, majd 2020-ban jelentősen csökkent, ami a Covid19-világjárvánnyal kapcsolatos intézkedésekkel, különösen a kötelező kijárási korlátozásokkal, valamint a munkaidő-nyilvántartás alól az EGSZB által biztosított mentességgel együttesen magyarázható; aggodalommal állapítja meg, hogy a rugalmas munkarendben dolgozó férfiak aránya 2020-ban egyötöd volt, ami nagyjából megegyezik a 2019-es aránnyal; felhívja az EGSZB-t, hogy vezessen be érvényes, bevált módszereket ezen a területen, például az új belépők számára szervezett tájékoztató üléseket vagy az esélyegyenlőségi tisztviselők által, illetve az erre kijelölt intranetes felületen nyújtott egyéni tanácsadást, továbbá biztosítsa, hogy a rendelkezésre álló munkarendek alkalmazása semmiképpen ne hátráltassa az érintett munkavállalók szakmai előmenetelét; üdvözli, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolatban élők is igénybe vehetik a kisgyermekes szülők számára biztosított olyan lehetőségeket, mint a szülői szabadság és a rugalmas munkaidő;

24. nagyra értékeli, hogy a távmunkát a személyzet minden tagjára kiterjesztették azok kivételével, akik kritikus fontosságú, az épületeken belüli jelenlétet igénylő feladatokat látnak el; megjegyzi, hogy a személyzet rendszeresen, hasznos gyakorlati tanácsokat tartalmazó hírlevelet kapott, emellett az öngondoskodásra irányuló konkrét intézkedések segítettek nekik megbirkózni a távmunka hosszú időszakával;

25. megjegyzi, hogy 2020 végén az EGSZB 702 alkalmazottja a következőképpen oszlott meg: 458 nő és 244 férfi; megállapítja, hogy a középvezetői álláshelyeket betöltő nők aránya – az osztályvezetőket is beleértve – a 2019. évi 48 %-ról 2020-ban 47 %-ra csökkent; aggodalommal állapítja meg, hogy a felső vezetői álláshelyek tekintetében – az igazgatóhelyetteseket is beleértve – a nők aránya erőteljesebben, a 2019. évi 57 %-ról 40 %-ra csökkent 2020-ban; rámutat arra, hogy ez a tendencia ellentétes az AD-szintű vagy azzal egyenértékű, nem vezetői álláshelyeken dolgozó nők növekvő arányával (2020-ban 63,3 %, 2019-ben 62,2 %, 2018-ban pedig 60,6 %); nem ért egyet azzal, hogy a számadatokban szerepeljenek a megbízotti vagy helyettesi állások, mivel ezek ideiglenes jellegűek, és mivel egy viszonylag kis intézményben egy-egy kinevezés torzíthatja a teljes arányt;

26. ösztönzi az EGSZB-t, hogy vizsgálja meg a más szervezeteknél sikeresen alkalmazott konkrét ösztönzőket és intézkedéseket, amelyek elősegítik a nők vezetői álláshelyekhez jutását, például a vezetői feladatok hivatalos elismerését osztályvezetői szint alatt, a mentori támogatást, valamint a vezetői szintet megelőzően nyújtott képzéseket; emlékeztet arra, hogy a Parlament Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsága számos olyan intézkedést vitatott meg és azonosított, amelyek a nemek közötti egyenlőség szakpolitikai és igazgatási munkán belüli általános érvényesítésének fokozására irányulnak; úgy véli, hogy az EGSZB-nek ambiciózusabb célokat kellene kitűznie a nemek közötti egyensúlyra vonatkozóan, hogy a munkakörnyezet igazságosabbá, sokszínűbbé és vonzóbbá váljon; javasolja, hogy a humánerőforrás-osztályon belül nevezzenek ki esélyegyenlőségi tisztviselőt az ezzel kapcsolatos helyi intézkedések megkönnyítése érdekében;

27. megállapítja, hogy az EGSZB valamennyi tagállamból foglalkoztat alkalmazottakat; megállapítja, hogy a vezetők földrajzi megoszlását illetően 2020 decemberében a vezetők csupán 15 %-a származott az EU-13 tagállamaiból (2019-ben ez az arány 19 % volt); kéri az EGSZB-t, hogy érjen el jelentős előrehaladást, és tegyen lépéseket annak érdekében, hogy a személyzeti szabályzat 27. cikkében foglaltaknak megfelelően valamennyi tagállam állampolgárai megfelelő, a sokszínűségüket tükröző képviselettel rendelkezzenek, többek között vezetői szinten is;

28. megállapítja, hogy a személyes adatok védelme érdekében nem gyűjtenek adatokat a személyzet fogyatékossággal élő tagjairól, ugyanakkor rámutat arra, hogy ennek következtében akadályokba ütközik a helyzet tényleges értékelése és az e területre vonatkozó megfelelő politikák kidolgozása; megállapítja, hogy az EGSZB az észszerű alkalmazkodás elvét alkalmazza annak érdekében, hogy ergonomikus bútorok és informatikai berendezések biztosításával megfelelő munkakörnyezet teremtsen; üdvözli, hogy az EGSZB és az RB közös ingatlanstratégiája teljes mértékben figyelembe veszi a fogyatékosságot;

29. tudomásul veszi az esélyegyenlőségre és a sokféleségre vonatkozó, 2017-2020 közötti időszakra szóló cselekvési terv értékelését, és számít arra, hogy annak eredményei további megfelelő és konkrét intézkedések keretében is hasznosíthatók lesznek; felhívja az EGSZB-t, hogy új cselekvési terve kidolgozásakor vegye figyelembe a Covid19-világjárvány tanulságait is;

30. üdvözli, hogy 2020-ban az EGSZB végre személyre szabott megközelítést fogadott el a kiégés megelőzésére, amely az általános intézkedések mellett magában foglalja a veszélyeztetett alkalmazottakkal való proaktív kapcsolattartást, rugalmas, munkaidő-nyilvántartás nélküli munkarendet, gyakorlati tanácsokat tartalmazó hírlevelet, valamint konkrét kommunikációs intézkedéseket; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EGSZB nem tudta kimutatni, hogy a személyzet tagjai körében hány esetben jelentek meg a munkához kapcsolódó kiégés tünetei; felhívja az EGSZB-t, hogy lépjen túl a figyelemfelkeltő intézkedéseken, és alkalmazzon bevált módszereket többek között a munkaterhelés kezelése, a vezetők kommunikációs és konfliktusmegoldással kapcsolatos képzése, vagy a munkába való visszatérésre vonatkozó olyan politika tekintetében, amely figyelembe veszi a kiégés konkrét eseteinek sajátosságait;

31. megállapítja, hogy az EGSZB 48 gyakornokot foglalkoztatott tartós jelleggel, mindegyikük havi ösztöndíjban részesült (beleértve a Covid19-világjárvány miatt felfüggesztett, majd 2020 őszén újraindított, így kétszeresen számolt 14 szakmai gyakorlatot is); megállapítja, hogy minden gyakornok megfelelő informatikai eszközökkel rendelkezett, és az EGSZB személyi állományára vonatkozó hatályos munkafeltételeknek megfelelően végezhette munkáját, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy öt, rövid időtartamra felvett gyakornokból három a biztosításon kívül semmilyen pénzügyi hozzájárulásra nem volt jogosult; ismételten felszólítja az EGSZB-t, hogy gondoskodjon arról, hogy minden gyakornoka tisztességes díjazásban részesüljön;

32. emlékeztet az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által 2018-ban és 2019-ben az I. csoport volt elnökét érintő zaklatási ügy kapcsán végzett vizsgálatra, amely évekkel azután indult, hogy a belső eljárások hiányosságai és az igazgatási hierarchia indokolatlan tétlensége megakadályozta az ügy jobb megoldását; mélységesen sajnálja, hogy az EGSZB főtitkára még mindig nem hajlandó elismerni a belső hiányosságokat és felelősséget, ami az EGSZB munkatársaival szembeni gondossági kötelezettség megszegéséhez vezet; tudomásul veszi, hogy 2020. június 9-i határozatában az EGSZB Elnöksége felkérte az említett tagot, hogy vonja vissza az EGSZB elnöki tisztségére vonatkozó pályázatát, és felmentette minden személyzeti irányítási tevékenység alól; hangsúlyozza, hogy az OLAF fegyelmi és igazságügyi ajánlásokat adott ki, és hogy ez utóbbit követően a belga ügyész büntetőeljárást indított; tudomással bír arról, hogy, hogy az érintett tag eredménytelenül fellebbezett a Bíróságnál az EGSZB Elnökségének határozata ellen; kiemeli, hogy az említett tag még mindig nem ismeri el visszaéléseit és nem tanúsít megbánást, ami az önreflexió és az érintett áldozatok iránti tisztelet teljes hiányáról tanúskodik;

33. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács az I. csoport egykori elnökét új mandátummal rendelkező taggá nevezte ki; elismeri, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 302. cikke kizárólag a Tanácsot ruházza fel arra irányuló hatáskörrel, hogy a Bizottsággal folytatott konzultációt követően és a tagállamok által javasolt jelöltek listája alapján kinevezze az EGSZB tagjait; ezért elismeri, hogy az EGSZB-nek nincs hivatalos szerepe a Tanács által az EGSZB tagjainak kinevezésével kapcsolatban hozott határozatokban; sajnálja, hogy az EGSZB-vel nem lehet konzultálni saját tagjainak kinevezése során; hangsúlyozza, hogy az EGSZB megfelelő működése érdekében a kinevezési eljárás során megfelelően tájékoztatni kell a Tanácsot és a Bizottságot a jelöltekről; kéri a kinevezési eljárás felülvizsgálatát annak érdekében, hogy az EGSZB aktívabb megközelítést alkalmazhasson tagjainak kinevezése tekintetében; üdvözli, hogy az EGSZB kész nagyobb mértékben részt venni a kinevezési eljárásban, és erre felhívja a Bizottság figyelmét;

34. tudomásul veszi az EGSZB Elnökségének 2020. június 9-i határozatát, amely szerint az EGSZB magánfélként lép fel a brüsszeli büntetőbíróság előtti eljárásban; megállapítja, hogy a szóban forgó tag mentelmi jogát a brüsszeli munkaügyi ellenőr kérésére az előző mandátumban felfüggesztették, és sürgeti az EGSZB-t, hogy haladéktalanul hozzon meg minden szükséges intézkedést a belga igazságügyi hatóságok előtt folyamatban lévő eljárás megkönnyítése érdekében; elvárja, hogy az érintett felek továbbra is legyenek elszámoltathatók, és tájékoztatást kér az eljárásról;

35. tudatában van annak, hogy megegyezés született a lelki zaklatás két áldozatával, akik jelenleg is az EGSZB-nél dolgoznak, de sajnálja, hogy az egyik áldozat még mindig a megállapodás végleges végrehajtására vár; tudomásul veszi, hogy 2022 áprilisában az EGSZB kijelentette a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságának, hogy a megállapodás egyetlen függőben lévő pontja közvetlenül kapcsolódik a Régiók Bizottságával a szervezeti ábra közösen eldöntendő, közelgő módosításához, és hogy mindkét fél egyetértett abban, hogy a vitarendezési megállapodásban foglalt alternatív megoldást egyelőre nem kell alkalmazni; felszólítja az EGSZB-t, hogy a törvényi előírásoknak megfelelően haladéktalanul hajtsa végre ezeket az egyezségeket, és tegyen jelentést azok tényleges végrehajtásáról;

36. sajnálja, hogy a súlyos kötelezettségszegés két áldozata és az EGSZB elnöke közötti, 2021. márciusi virtuális találkozók óta az EGSZB még nem jutott egyezségre az áldozatokkal, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EGSZB vezetősége által hozott intézkedések nem voltak sem hatékonyak, sem határozottak; elutasítja az EGSZB főtitkárának azon álláspontját, hogy az a tény, hogy a két áldozat már nem dolgozik az EGSZB-nél, megfelelő indok arra, hogy nem született megállapodás a rendezésről; emlékezteti az EGSZB-t az áldozat által 2017-ben elküldött számos közleményre; hangsúlyozza, hogy ez az áldozat 2021 közepéig nem kapott semmilyen eredeti javaslatot az igazgatástól, jóllehet az EGSZB főtitkárához intézett panaszai 2019 elejére nyúlnak vissza, és ezért határozottan elítéli a főtitkár azon kijelentését, miszerint a megegyezéssel kapcsolatos késedelem az áldozatnak róható fel; megjegyzi, hogy a súlyos visszaélések áldozata – aki hajdani EGSZB-tag – a 2021. márciusi virtuális ülésen több kérést is intézett az EGSZB elnökéhez, többek között azt, hogy az EGSZB nyilvánosan kérjen bocsánatot az áldozatoktól, teljesen fizessék ki az áldozatoknak járó kártérítést, valamint rendeljenek el külső vizsgálatot az EGSZB-n belüli zaklatások tárgyában; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő

áldozatok ismét kénytelenek voltak nyilvánosan tagadni az EGSZB főtitkára által a Parlament előtt tett kijelentéseket; tudomásul veszi, hogy 2022 áprilisában az EGSZB kijelentette a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságának, hogy az említett ülésen elfogadott intézkedéseket végrehajtották vagy jelenleg hajtják végre; tudomásul veszi az EGSZB elnökének 2022. április 13-i nyilvános nyilatkozatát, amelyben az EGSZB nevében ismételten hivatalosan is bocsánatot kér az ügy valamennyi áldozatától;

37. megjegyzi, hogy a vitarendezési megállapodások célja az erkölcsi károk, a jogi költségek és a karrierlehetőségekre gyakorolt hatás ellentételezése; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ügy különböző szakaszaiban folytatott egyéni tárgyalások az ügyek eltérő kezelése miatt az áldozatok számára kiegyensúlyozatlan megállapodásokat eredményezhetnek; sürgeti a EGSZB-t, hogy mihamarabb jusson megfelelő és méltányos megegyezésre az összes érintett áldozattal, és azokat mihamarabb hajtsa végre; sajnálja, hogy az EGSZB még mindig nem vállalja a felelősséget, illetve nem folytat külső vizsgálatot a visszaélések súlyosságának felülvizsgálata céljából, és sürgeti az EGSZB-t, hogy – amint azt az EGSZB vezetősége megígérte – végezze el ezt a vizsgálatot, és nyilvánosan kérjen bocsánatot az I. csoport egykori elnöke által elkövetett visszaélések és zaklatás minden áldozatától; sürgeti az EGSZB-t, hogy azonnal tegyen meg minden szükséges intézkedést, amikor egy esetre fény derül, és hozzon konkrét intézkedéseket a zaklatás minden lehetséges esetének jövőbeli megelőzésére; emlékeztet arra, hogy a személyzet számára fontos kötelező képzést nyújtani a zaklatással szembeni zéró tolerancia politikájáról;

38. emlékezteti az EGSZB-t, hogy az áldozat – aki egy volt tag és – egyben egy visszaélést bejelentő személy is, aki figyelmeztette az uniós intézményeket az I. csoport volt elnökének magatartásáról; elítéli, hogy az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]) és a EGSZB-nek a visszaélések bejelentésére vonatkozó szabályaival ([2]) ellentétben az EGSZB nem védte meg a visszaélést bejelentő személy személyazonosságát; határozottan elítéli, hogy mind az EGSZB egykori elnöke, mind az egykori humánerőforrás-igazgató, aki jelenleg az EGSZB főtitkára, megpróbált jogi lépéseket tenni a visszaélést bejelentő személy ellen;

39. üdvözli a visszaélést bejelentő személyek számára 2021 júliusában létrehozott új, többszintű kommunikációs rendszert (közvetlen felettes, OLAF és egy külső hatóság), akik egyúttal az etikai tanácsadók útmutatását és támogatását is igénybe vehetik;

40. aggodalommal állapítja meg, hogy bár a kártérítés és a jogi költségek kapcsán az előzetes becslések szerint az EGSZB-nél 2020-ban mintegy 150 000 EUR költség merül fel, az ügyre a korábbi években elköltött vagy a jövőben várhatóan fordítandó pénzeszközök teljes és végleges összege egyelőre nem számszerűsíthető pontosan; sürgeti az EGSZB-t, hogy jogi szolgálatával együttműködve fogadjon el minden szükséges intézkedést az ügy lezárása érdekében, beleértve az EGSZB által az áldozatoknak kifizetett kártérítésnek megfelelő összeg visszakövetelését az elkövetőtől; sajnálatát fejezi ki, hogy a közpénzek elköltött összegének visszafizettetésével kapcsolatosan alacsonyak az elvárások, és kéri az EGSZB-t, hogy nyújtson be részletes becslést a Parlamentnek a behajtani kívánt összegekről;

41. emlékeztet arra, hogy a Parlament megtagadta a 2018-as pénzügyi évre vonatkozóan a mentesítés megadását az EGSZB főtitkárának, egyebek között gondossági kötelezettségének egyértelmű megsértése és az igazgatás tétlensége, valamint a pénzügyi következmények miatt, és mélységesen csalódott volt amiatt, hogy az akkori humánerőforrás- és pénzügyi igazgató – aki az EGSZB jelenlegi főtitkára – a mentesítés 2018-as megtagadásáig nem tett határozott lépéseket különösen a megelőzés és a korrekció terén;

42. emlékeztet arra, hogy a Parlament a 2019. évi mentesítés során azt kérte az EGSZB elnökétől, hogy vállaljon aktív szerepet az áldozatokkal való megegyezésről szóló tárgyalásokban azzal a céllal, hogy az összes fél között tisztességes és kielégítő megállapodás szülessen, hogy elkerülje az összeférhetetlenséget, továbbá hogy az EGSZB nyilvánosan kérjen bocsánatot az áldozatoktól, amire sajnos nem került sor;

43. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2020-ban hat segítségnyújtás iránti kérelem érkezett zaklatásgyanús esetekkel kapcsolatban, ami azt bizonyítja, hogy a hatályos megelőző intézkedéseket meg kell erősíteni; tudomása van arról, hogy e kérelmek közül három az I. csoport volt elnökének ügyéhez kapcsolódik, amelyet a belga igazságügyi hatóságokhoz utaltak; megállapítja, hogy egy ügyet lezártak, egy másik pedig szintén a belga igazságügyi hatóságok előtt zajlik; aggodalommal hívja fel a figyelmet arra, hogy 2021 novemberében egy kérelem még mindig belső

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

([2]) Az EGSZB 2016. március 2-i 053/16 A sz. határozata, 9. cikk (1) bekezdés.

vizsgálat alatt állt, ami annak megismétlésére készteti a Parlamentet, hogy a jogszerű eljárást és a személyhez fűződő jogokat tiszteletben kell tartani, az idő viszont az áldozatok ellen dolgozik, ezért sürgeti az EGSZB-t, hogy haladéktalanul folytassa a kérelem kivizsgálását, és számoljon be az ügy kezeléséről;

44. tudomással bír egy visszaélést bejelentő személy által az EGSZB-nek bejelentett, majd 2020 augusztusában az OLAF-hoz továbbított, az RB-nek a közös szolgálatoknál dolgozó munkatársát érintő zaklatási ügyről, valamint arról, hogy a bejelentés rossz gazdálkodásra és pénzügyi szabálytalanságokra vonatkozó állításokat is tartalmaz; felszólítja az EGSZB-t és az RB-t, hogy közösen számoljanak be a Parlamentnek az OLAF vizsgálatának kimeneteléről, valamint a folyamatban lévő további belső ellenőrzésekről és intézkedésekről;

45. megjegyzi, hogy a zaklatásról és a visszaélések bejelentéséről szóló határozatokat 2020-ban felülvizsgálták, és sajnálja, hogy az új határozatok – amelyeket a 2021-ben kellett volna elfogadni – késedelmet szenvednek; megismétli a személyzettel szembeni gondossági kötelezettség elvének fontosságát, amely magában foglalja a visszaéléseket bejelentők védelmét és a zaklatás minden formájának megelőzését, valamint az áldozatok tekintetében egyértelmű és határozott védelmi és támogatási intézkedéseket; sürgeti az EGSZB-t, hogy alkalmazzon egységes eljárásokat a zaklatási ügyek kezelésére, hogy ne legyenek különbségek az áldozatok között, és biztosítsa a vádlottakkal szembeni egyenlő bánásmódot, függetlenül olyan tényezőktől, mint a hierarchiaszint; emlékezteti az EGSZB-t, hogy az nem lehet kifogás az intézkedés elmulasztására, hogy a személyzeti szabályzatot nem lehet az EGSZB tagjaira alkalmazni; tudomásul veszi, hogy az EGSZB 2022 áprilisában bejelentette a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságának, hogy a visszaélések bejelentéséről és a zaklatásról szóló felülvizsgált határozatok 2021. december 15-én, illetve 2022. április 4-én hatályba léptek;

46. tudomása van az EGSZB-t érintő három OLAF-vizsgálatról, amelyek közül az egyiket 2020-ban zárták le anélkül, hogy az érintett alkalmazott felelősségére utaló bizonyítékot találtak volna, kettő pedig még folyamatban van, amelyek közül az egyik 2019-ben, a másik 2020-ban indult; tudomással bír továbbá egy kiválasztási ügyről, amelyet szintén 2020-ban, vizsgálat indítása nélkül utasítottak el;

47. megismétli, hogy az uniós intézmények és szervek személyzete és tagjai által tanúsított etikátlan magatartás akadályozza az uniós alapok hatékony és eredményes kezelését, és negatívan befolyásolja a polgároknak az Unió egészébe vetett bizalmát; aggodalommal állapítja meg, hogy a belső etikai keret mélyreható és régóta esedékes felülvizsgálata folyamatban van ugyan, mégis tagadhatatlan, hogy az EGSZB személyzetével szembeni gondossági kötelezettségének súlyos megsértése túl sokáig állt fenn, így az elítélendő vezetői stílusok eredményeként sajnálatos büntetlenségi és zaklatási kultúra alakulhatott ki, amit többek között a sorozatos segítségnyújtási kérelmek és az OLAF-nak bejelentett esetek is szemléltetnek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a belső elszámoltathatóság érvényesítésére vonatkozó egyértelmű felhívásait következetesen figyelmen kívül hagyták, és kitart amellett, hogy az EGSZB igazgatási hierarchiáját terhelő felelősség megállapítása érdekében külső és független vizsgálatot kell folytatni; és adott esetben a személyzeti szabályzat 22. cikkét kell alkalmazni; külső vizsgálatot kér az EGSZB humánerőforrás-eljárásainak és azok hatékonyságának felülvizsgálata érdekében, amelynek középpontjában a zaklatással kapcsolatos panaszok kezelése és a személyzet jóllétének biztosítása áll;

Etikai keret és átláthatóság

48. tudomásul veszi egy olyan belső munkacsoport létrehozását, amelynek feladata az EGSZB etikai keretének széles körű, régóta esedékes felülvizsgálata; tudomása van arról, hogy a munkacsoport cselekvési tervet dolgozott ki, amelyet 2021. januárban elfogadott, és amely az EGSZB magatartási kódexének felülvizsgálatát ösztönözte; felszólítja az EGSZB-t, hogy számoljon be a Parlamentnek az vizsgálat eredményéről, a cselekvési tervről és a végrehajtási intézkedésekről;

49. megállapítja, hogy az EGSZB erre kijelölt tagjaiból alakított külön munkacsoport megbízást kapott a tagok magatartási kódexének felülvizsgálatával, amely kiterjed a megelőző intézkedések és az esetleges szankciók megerősítésére az EGSZB 2020 októberében esedékes új hivatali idejét követően; úgy véli, hogy a magatartási kódexnek a zaklatási ügy kapcsán szerzett tapasztalatokon kell alapulnia, hivatkoznia kell a Törvényszék ítéleteiben és az ombudsman ajánlásaiban foglalt elvekre, továbbá egy specifikus, gyors és az áldozatokat kezdettől fogva védő bejelentési eljárást, valamint egyértelmű és végrehajtható szankciórendszert kell tartalmaznia; tudomása van arról, hogy az új magatartási kódexet 2021 januárjában elfogadták, és a tagok részletes brosúrát kaptak annak végrehajtásáról; felhívja az EGSZB-t, hogy alkalmazzon bevált módszereket a tagok és póttagok tudatosságának növelésére, valamint arra, hogy hosszú távon az etikai kérdések tekintetében javítsa az EGSZB belső kultúráját;

50. rámutat arra, hogy az új magatartási kódex olyan kiutasítási eljárást tartalmaz, amelynek értelmében a kiutasításról a Közgyűlésnek kell döntenie az Elnökség által előterjesztett javaslat alapján, és arról az új tag kinevezésére irányuló eljárás megindítása céljából értesíteni kell a Tanácsot; üdvözli, hogy a felülvizsgált eljárási szabályzat összhangban van a magatartási kódexben meghatározott kiutasítási rendelkezésekkel, valamint tudomással bír arról, hogy a kiutasítási eljárás alkalmazásához az EGSZB eljárási szabályzatának folyamatos felülvizsgálata szükséges; felhívja az EGSZB-t, hogy mihamarabb tájékoztassa a Parlamentet az ilyen felülvizsgálatokról, és ösztönzi az EGSZB-t, hogy kezdjen feltáró megbeszéléseket a Bizottsággal a vonatkozó hatályos rendelkezések módosításának lehetőségéről;

51. tudomása van az ombudsman által 2020-ban kezelt négy panaszról, amelyek az átláthatóság hiányára, a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására és két esetben kérelem megválaszolásának elmulasztására vonatkoztak; megállapítja, hogy e vizsgálatok közül legalább egy a költségtérítésre és a juttatásokra vonatkozott; elítéli az átláthatóság hiányát, és sürgeti az EGSZB-t, hogy a kérdés kapcsán folytasson átfogó és átlátható kommunikációt;

52. kéri az EGSZB-t, hogy továbbra is vegyen részt figyelemfelkeltő tevékenységekben az etikai kerettel és a visszaélések bejelentésére vonatkozó eljárásokkal kapcsolatban; üdvözli, hogy az etika és a feddhetetlenség területén a személyzet valamennyi tagja számára – egy 2021-ben elfogadott határozatot követően az új belépők számára is – kötelező a képzés; felhívja az EGSZB-t, hogy a képzést a tagok és a vezetők számára is tegye kötelezővé; üdvözli, hogy az EGSZB emberi erőforrásokért és pénzügyekért felelős igazgatóságán belül létrehoztak egy etikai koordinátori pozíciót, amelyet az etikai tanácsadók új csoportja támogat; nagyra értékeli az igazgatási vizsgálatok professzionálisabbá tételét szolgáló új, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodás aláírását a Bizottság Vizsgálati és Fegyelmi Hivatalával (IDOC);

53. elismeri, hogy az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti, az uniós politikák kialakításában és végrehajtásában részt vevő szervezetek és önfoglalkoztatók átláthatósági nyilvántartásáról szóló megállapodás ([3]), valamint az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló, 2021. május 20-i intézményközi megállapodás ([4]) lehetővé teszi az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek önkéntes részvételét; kifogásolja, hogy az EGSZB tanácsadó szervi jogállására hivatkozva elutasítja az átláthatósági nyilvántartás használatát; sürgeti az EGSZB-t, hogy csatlakozzon az átláthatósági nyilvántartáshoz, hogy javítsa a külső érdekképviselőkkel folytatott interakciói átláthatóságát;

54. megállapítja, hogy az EGSZB etikai keretének megerősítése érdekében 2021-ben elfogadott cselekvési terv egyik legfontosabb intézkedése a belső ombudsman tisztségének létrehozása; rámutat, hogy a belső ombudsman tisztségének létrehozását a személyzet által örömmel fogadott megállapodásként mutatták be, ugyanakkor a személyzeti bizottság ezzel kapcsolatban negatív véleményének adott hangot; megismétli az EGSZB személyzeti bizottsága és jogi szolgálata által a javaslattal kapcsolatban a belső ombudsman függetlensége, a pártatlansága és titoktartási kötelezettsége tekintetében megfogalmazott fenntartásokat; megkérdőjelezi, hogy szükség van-e egy ilyen belső ombudsmanra, tekintettel egyrészt a humánerőforrások korlátaira, másrészt az etikai tanácsadók és a bizalmas tanácsadók meglétére és különösen az IDOC-kal kötött megállapodásra; sürgeti az EGSZB-t, hogy összpontosítson a már működő etikai mechanizmusokra, és az elfogadott intézkedések tényleges hatékonyságára törekedve biztosítson megfelelő létszámot a jogalkotási munkájához; emlékeztet arra, hogy az ombudsman az uniós intézményeknél és ügynökségeknél a munkahelyi méltóságról szóló SI/2/2018/AMF sz. jelentésében megjegyzi, hogy a kis intézményekben különösen nagy kihívást jelenthet pártatlannak és tisztességesnek tartott vizsgálóbiztosokat találni, továbbá a függetlenség és semlegesség biztosítása érdekében belső erőforrások helyett külső és független vizsgálóbiztosok alkalmazását javasolja;

55. az ombudsmannak a „Revolving doors – Implementation of Article 16 of the EU Staff Regulations in a range of EU institutions, bodies and agencies" [Forgóajtó-jelenség – Az uniós személyzeti szabályzat 16. cikkének végrehajtása számos uniós intézményen, szerven és ügynökségen belül] című jelentésében (SI/2/2017/NF ügy) megfogalmazott ajánlása nyomán ismételten további javításokat kér az EGSZB tagjainak külső tevékenységei tekintetében; tudomásul veszi az EGSZB azon döntését, hogy részletes elemzést végez az ombudsman által az említett jelentésben tett különböző ajánlások végrehajtásának mértékéről; felkéri az EGSZB-t, hogy gyorsítsa fel a lobbizási és érdekérvényesítési jelenlegi keretrendszer felülvizsgálatára vonatkozó döntést annak érdekében, hogy az esetleges összeférhetetlenségek elkerülésére szolgáló rendszerét is megerősítse;

([3]) HL L 277., 2014.9.19., 11. o.
([4]) HL L 207., 2021.6.11., 1. o.

Digitalizáció, kiberbiztonság, adatvédelem

56. elismeri, hogy a Covid19-világjárvány kitörése felgyorsította a kommunikációs eszközök és igazgatási folyamatok egyszerűsítése és digitalizálása terén már zajló tendenciát, például a „papírmentes" pénzügyi folyamatok bevezetését; úgy véli, hogy a 2020 márciusában bevezetett és bevált fejlesztéseket strukturális elemként a világjárvány elmúltával is meg kell tartani;

57. megállapítja, hogy az informatikai költségvetés a 2019. évi 4 900 000 EUR-hoz képest 2020-ban 53 %-kal nagyobb, 7 500 000 EUR volt, ami nagyrészt az informatikai lemaradás további kezelése céljából a más költségvetési sorokon fel nem használt előirányzatok átcsoportosításának tudható be; emlékeztet arra, hogy a költségvetési átcsoportosítások nem helyettesíthetik az informatikai szolgáltatásokhoz szükséges strukturális finanszírozást;

58. megállapítja, hogy 2020 végére az EGSZB a személyzet minden tagját laptoppal látta el, emellett igény szerint jó minőségű fejhallgatót is biztosított, amelynek teljes költsége 322 462 EUR volt; tudomása van arról, hogy 2021 januárjában az EGSZB határozatot fogadott el a kötelező távmunkával kapcsolatos rendkívüli költségek fedezésére szolgáló átalányösszegnek a személyzet jogosult tagjai kérésére történő kifizetéséről (563 kérelem érkezett, összesen 107 271 EUR értékben);

59. üdvözli az EGSZB digitális stratégiájában a kiberbiztonsággal kapcsolatban meghatározott konkrét eredményeket; nagyra értékeli az európai intézmények, szervek és hivatalok számítógépes vészhelyzeteket elhárító csoportjával (CERT-EU) való szoros együttműködést, amely az EGSZB informatikai biztonságának egyik sarokköve;

60. gratulál az EGSZB-nek a Phoenix – tagok portáljának – és az Adonis – a dokumentumok munkafolyamatát kezelő eszköz – jelentős továbbfejlesztéséhez, valamint a digitális munkahely utolsó elemeként a hibrid felhőkörnyezet tekintetében elért eredményekhez; megállapítja, hogy az EGSZB intranetes felületén a tagoknak szóló rész teljes átalakításával egyablakos ügyintézési felületet hoztak létre; üdvözli a minősített elektronikus aláírás elektronikus aláírás céljából történő használatát, valamint az egyéb távoli és digitális eszközök alkalmazását;

61. megállapítja, hogy az elmúlt években az EGSZB belső ellenőrzése szinte kizárólag az eljárások és folyamatok megbízhatóságának elemzésére és értékelésére, valamint kisebb mértékben a tranzakciók ellenőrzésére irányult; szorgalmazza egyedi terv kidolgozását az EGSZB-nél végzett távoli vagy digitális belső ellenőrzés előmozdítása érdekében; megjegyzi, hogy az európai adatvédelmi biztos kérésére az EGSZB feltérképezte a személyes adatok harmadik országokba történő továbbítását, és arra a következtetésre jutott, hogy ez semmilyen tevékenységet nem érintett; tudomásul veszi, hogy az EGSZB aláírta a belépési szerződést, amely a Microsofttal létrejött intézményközi keretszerződéshez köti, és már nem rendelkezik a Microsofttal egyedileg és külön kötött licencmegállapodásokkal; ösztönzi azonban az EGSZB-t, hogy részesítse előnyben a nyílt forráskódú technológiát annak érdekében, hogy megőrizze a saját technikai rendszerei feletti ellenőrzést, elkerülje a függőséget és a vevőfogvatartást, erősebb biztosítékokat nyújtson a felhasználók magánéletének és adatainak védelmére, valamint növelje a biztonságot és az átláthatóságot a nyilvánosság számára;

Épületek és biztonság

62. tudomása van arról, hogy az EGSZB és az RB hosszú távú ingatlanstratégiáját a földrajzi koncentrációra és az irodaterületek átszervezésére összpontosítva hajtja végre; megállapítja, hogy az ezért felelős munkacsoport a megfelelő munkafeltételek megteremtése érdekében elengedhetetlennek tartotta egy mintegy 200 fő befogadóképességű további épület meglétét; megjegyzi, hogy az említett elemzés alapján az EGSZB és az RB tárgyalásokat folytatott a B100-as épület bérleti szerződésének az Európai Külügyi Szolgálattól történő átvételéről, és hogy az igazgatási megállapodás tervezetét az EGSZB és az RB elnöksége 2020 utolsó negyedévében jóváhagyta; tudomása van arról, hogy a Covid19-világjárvány késleltette a folyamatot;

63. üdvözli az ingatlanstratégia kulcsfontosságú területein elért javulást, nevezetesen a meglévő épületek felújítását az ergonómiai normákhoz igazított, egészségesebb munkaterületek létrehozása, a biztonság szintjének növelése, a villamosenergia-fogyasztás csökkentése és a környezetvédelmi kötelezettségekhez teljesítése érdekében;

64. megállapítja, hogy a B100-as épület 2021. szeptemberi átvételét követően a vizsgálatok és az azbesztmentesítési munkák még folyamatban vannak; felhívja az EGSZB-t és az RB-t, hogy rendszeresen ellenőrizzék az épület állapotát, és erről mindenkor megfelelően tájékoztassák a személyzetet; emlékeztet a munkavállalók azbeszttel szembeni védelméről szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2021. október 20-i állásfoglalására ([5]);

([5]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0427.

Környezetvédelem és fenntarthatóság

65. üdvözli, hogy az EGSZB és az RB ingatlanstratégiájának a fenntarthatóságra, a környezetvédelemre és az akadálymentességre vonatkozó normák, többek között az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) normái is szerves részét képezik; megjegyzi, hogy környezetközpontú irányítási rendszerük kialakítása óta az EGSZB és az RB különböző lépéseket tett épületeik energiateljesítményének javítása és szénlábnyomuk csökkentése érdekében; üdvözli, hogy az EGSZB létrehozta a zöld megállapodással foglalkozó munkacsoportot, és tudomása van arról, hogy tanulmány készül az EGSZB és az RB 2030-ig elérendő karbonsemlegességéről; üdvözli, hogy az EGSZB részt vesz az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának parlamenti kompenzációs rendszerében, és hogy az EGSZB külön költségvetési sorral rendelkezik a megfelelő előirányzatok biztosítására; üdvözli, hogy az EGSZB által felhasznált villamos energiát kizárólag fenntartható energiaforrásokból származó zöld energiából fedezik; ösztönzi továbbá az EGSZB-t, hogy a szén-dioxid-hatékonyság növelése érdekében minden épületre szereljen napelemeket;

66. megállapítja, hogy számos konkrét intézkedés történt a papírfelhasználás csökkentése érdekében, és sürgeti az EGSZB-t, hogy fogadjon el megfelelő papírmentességi politikát; üdvözli, hogy az egy főre jutó naponta felhasznált papírmennyiség 2020-ban 2019-hez képest 52 %-kal, 2015-höz képest pedig 81 %-kal csökkent;

67. üdvözli az EGSZB által a fenntartható utazási módok előmozdítása érdekében bevezetett konkrét intézkedéseket, például a szolgálati kerékpárok használatát, a kerékpáros-infrastruktúra kialakítását, valamint egy utalványrendszer létrehozását kivételes körülmények esetén a parkolókba való bejutáshoz; megállapítja, hogy a mobilitási politika pénzügyi hozzájárulást is tartalmaz a kerékpárosok és a tömegközlekedési bérletet vásárló személyzeti tagok számára, a mindkét hozzájárulásban részesülő személyzeti tagok pedig lemondanak parkolóhasználati jogukról;

68. tudomásul veszi az EGSZB azon kötelezettségvállalását, hogy megvalósítja az ENSZ 17 fenntartható fejlődési célját, és tevékenységét e célokkal és a vonatkozó uniós stratégiákkal összhangban végzi; kiemeli, hogy az EGSZB- belül működik a fenntartható fejlődés megfigyelőközpontja, amelynek célja a fenntarthatóság Unión belüli előmozdítása;

69. gratulál az EGSZB-nek, amiért a Bizottsággal közösen irányítja a körforgásos gazdaság érdekelt feleinek európai platformját;

Kommunikáció és többnyelvűség

70. megjegyzi, hogy 2019 októberében az Elnökség elfogadta az EGSZB új logóját, amely az uniós intézmények logóit tükrözi; úgy véli, hogy ez a változás hozzá fog járulni az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek láthatóságához, valamint ahhoz, hogy a polgárok körében egységes kép alakuljon ki róluk;

71. üdvözli, hogy az EGSZB a kommunikációs stratégiája tekintetében a Covid19-világjárványhoz sikeresen alkalmazkodva számos jelentős online eseményt és akciót szervezett a tájékoztatás, valamint az érdekelt felekkel és a polgárokkal való kapcsolattartás megkönnyítése céljából; kiemeli, hogy az EGSZB az éves civil társadalmi díja helyett 2020 júliusában „A civil társadalom a Covid19 ellen” címmel egyszeri díjat hirdetett a magánszemélyek, a civil társadalmi szervezetek és a magánvállalkozások által a Covid19-válság és következményei kezelése érdekében tett nonprofit kezdeményezések elismerése céljából;

72. hangsúlyozza, hogy az EGSZB véleményeivel és tájékoztató jelentéseivel kapcsolatos valamennyi munka az összes hivatalos nyelven rendelkezésre áll, és hogy az EGSZB honlapja megfelel a közigazgatási szervekre vonatkozó európai akadálymentesítési szabványoknak;

73. üdvözli, hogy az EGSZB részt vesz az Európa jövőjéről szóló konferencián, és segíti e demokratikus kezdeményezést abban, hogy jobban elérje a szervezett civil társadalmat; ösztönzi továbbá az EGSZB-t, hogy segítse tagjait abban, hogy részt vegyenek a polgárokkal és a civil társadalommal az európai kérdésekről folytatott helyi párbeszédekben;

Intézményközi együttműködés

74. üdvözli a Parlament és az EGSZB folyamatosan bővülő és egyre hatékonyabb kétoldalú együttműködését; ösztönzi a Parlamentet és az EGSZB-t, hogy folytassák az elnökök és az alelnökök rendszeres találkozóit, és fokozzák a strukturált együttműködést az érintett előadók, valamint azon képviselőcsoportok és előkészítő szervek között, amelyekhez a tagjaik tartoznak; úgy véli, hogy az EGSZB-nek a Parlamenttel, a Tanáccsal és a Bizottsággal folytatott politikai együttműködését rendszeresebbé kell tennie, tekintettel az EGSZB-nek a szociális partnerek és a civil társadalmi szervezetek képviselőjeként betöltött szerepére;

75. kiemeli, hogy a Bizottság négy szervezeti egységével (Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal, Informatikai Főigazgatóság, Költségvetési Főigazgatóság, Humánerőforrásügyi és Biztonsági Főigazgatóság) kötött, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások felülvizsgálatát követően azok további szolgálatokkal egészültek ki;

76. kiemeli az EGSZB és az RB között 2021. november 1-jén hatályba lépett új igazgatási együttműködési megállapodás elfogadását, amely a közös szolgálatok hatékony irányításának biztosítása érdekében megerősíti az együttműködés irányítását és az ellenőrzési mechanizmusokat; megelégedéssel nyugtázza, hogy elődjéhez képest az új megállapodás korszerűbb és egyszerűbb, és fontos szerepet játszik az EGSZB és az RB közötti további szinergiák kialakításában;

77. megismétli a korábbi mentesítési ajánlásokban kifejtett álláspontját, miszerint maradéktalanul végre kell hajtani a Parlament, az EGSZB és az RB által aláírt együttműködési megállapodást, amely alapján összesen 60 – ezen belül is az EGSZB-től 36 – fordítót helyeztek át a Parlamenthez az Európai Parlamenti Kutatószolgálat szolgáltatásaihoz való hozzáférésért cserébe; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EGSZB a szakpolitikai területeken létszámhiánnyal küzd, ami kedvezőtlenül hat megbízatásának teljesítésére;

A Covid19-világjárvány

78. tudatában van annak, hogy a Covid19-világjárvány jelentősen kihatott az EGSZB tevékenységére, különösen azért, mert tagjai jellemzően az épületeiben vitatják meg véleményeit és állásfoglalásait; elismeri azokat a kollektív erőfeszítéseket, amelyek biztosították az EGSZB politikai tevékenységeinek folyamatos támogatását;

79. megállapítja, hogy az üzletmenet-folytonosság biztosítása érdekében az EGSZB a 2020 márciusa óta bevezetett valamennyi megelőző és védőintézkedést többrétegű egészségvédelmi stratégiában foglalta egységes keretbe, amelyben teljeskörűen ismerteti a megtett fizikai, operatív és egészségügyi intézkedéseket, köztük a távmunka kiterjesztését, az informatikai és videokonferencia-eszközök bővítését, az épületek egészségvédelmi és biztonsági felszereléssel való ellátását, valamint a folyamatok dematerializációját;

80. megállapítja, hogy miután a meglévő üzletmenet-folytonossági tervet az EGSZB a Covid19-világjárvány sajátos jellege miatt nem tekintette a céljára alkalmasnak, külön munkacsoportot hozott létre az emberi erőforrásokért felelős igazgató vezetésével, amely az EGSZB szervezetén belül és más intézményekkel egyaránt kiterjedt kapcsolattartást végzett; hangsúlyozza az üzletmenet-folytonossági gyakorlatok bevezetésének fontosságát, hogy a lehető legjobban felkészülhessenek a zavarokat okozó esetleges jövőbeli eseményekre;

81. értékeli azt a megközelítést, amely szerint a tagok és a személyzet egészsége és biztonsága az elsődleges, miközben a szervezet alkalmazkodik a folyamatosan változó helyzethez; megállapítja, hogy az EGSZB a külföldről végzett távmunka tekintetében általános eltérést engedélyezett a személyzet azon tagjainak, akik: i. utazási korlátozások miatt a hazájukban rekedtek, ii. eltartott vagy beteg hozzátartozót ápolnak külföldön, vagy iii. ezt kérik (bizonyos feltételek mellett); úgy véli, hogy a külföldről végzett távmunkát engedélyező határozat kedvezően hatott a lelki megterhelés és a hiányzások csökkentésére;

82. üdvözli, hogy az EGSZB és az RB szorosan együttműködött, és ezt a továbbiakban is fenntartják többek között az épületekbe való bejutásra, a higiéniára és a takarítási protokollokra vonatkozó intézkedések összehangolása tekintetében; hangsúlyozza, hogy a koordinációt megkönnyítette az üzletmenet-folytonosságért felelős tisztviselők kölcsönös jelenléte a Covid19-cel foglalkozó egyes kezelési munkacsoportokban;

83. hangsúlyozza, hogy az EGSZB a Covid19-világjárvány során mindvégig fenntartotta alaptevékenységeit, így képviselhette a szociális partnereket és a civil társadalmi szervezeteket az uniós döntéshozatali folyamatban, és támogathatta az uniós intézményeket a jelenlegi válsághelyzet kezelésében;

84. üdvözli az EGSZB azon szándékát, hogy a világjárvány során levont tanulságokat hasznosítva új távmunka-, illetve munkaidő-politikát dolgozzon ki, és megállapítja továbbá, hogy e témában jelenleg is folyik a szociális párbeszéd; ösztönzi az EGBSZ-t, hogy belső irányítási stratégiájába maradéktalanul építse be az üzletmenet-folytonosság és a válságkezelési megközelítések, az informatikai reagálókészség, a szervezet rezilienciája, a személyzetéről való gondoskodásra vonatkozó kötelezettség, a belső kommunikáció hatékonysága és a munkafolyamatok rugalmassága tekintetében a világjárvány kapcsán levont tanulságokat.